

**דְשׁוֹפֵרִיה דִיעָקֶב, שׁוֹפֵרִיה דָאָדָם הָהָה. וּבְגַיְן כֵּד
אֲהַדְרוֹ בְּהַהְיָה שַׁעַתָּא לְאַתְרִיהוּ, וּסְלִיקְיוּ רִיחַיִן.**

**אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, שׁוֹפֵרִיה דִיעָקֶב (חָהָה) דָאִיהוּ שׁוֹפֵרִיה
דָאָדָם אֵיךְ אָפְשָׁר, וְהָא תְּגִינֵן, תִּפְוֹחַ עַקְבָוּ
דָאָדָם הַרְאָשָׁזָן, מִכְּהָה גָּלְגָל חָמָה. וְאֵי תִּמְאָדְבָךְ
הָהָה יַעֲקָב. אָמֵר לֵיהּ רַבִּי אַלְעָזָר, וְדָאֵי חָבִי הָהָה,
בְּקִדְמִיתָא עַד לֹא חָבָדָם הַרְאָשָׁזָן, לֹא הָיוּ יִכְלִין
בֶּל בְּרִיאֵין לְאַסְתְּבָלָא בְשׁוֹפֵרִיה. בֵּין דְחַטָּא, אַשְׁתָּגִי
שׁוֹפֵרִיה וְגַתְמָאֵךְ רַזְמִיה וְאַתְעַבֵּיד בָּר מָאֵה אַמְּנִין.**

**וְתָא חָזֵי, שׁוֹפֵרִיה דָאָדָם הַרְאָשָׁזָן, רְזָא אִיהָוּ,
דְמַהְיִמְנוֹתָא עַלְאָה תְּלִיא בְּהַהְזָא שׁוֹפֵרָא,
וּבְגַיְן כֵּה, (תהלים צ) וַיְהִי נָעַם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַלְלֵינוּ. וּכְתִיב,
(תהלים כ) לְחֻזּוֹת בְּנָעַם יְיָ, וְדָא הוּא שׁוֹפֵרִיה דִיעָקֶב
וְדָאֵי, וְכֹלָא רְזָא עַלְאָה אִיהָוּ.**

לשון הקודש

הָיָה. בְּרָאשָׁנָה טָרֵם חָטָא אָדָם
לְמִקְוָה וְהַעֲלוּ רִיחּוֹת, מִשּׁוּם שִׁיפְיוּ שֶׁל
יַעֲקֹב הָיָה יִפְיוּ שֶׁל אָדָם, וּמִשּׁוּם כֵּה
חוּרוּ בְשֻׁעה הָהִיא לְמִקְומָם וְהַעֲלוּ
רִיחּוֹת.

אמות.

וּבָא וַיָּרֶא, יִפְיוּ שֶׁל אָדָם הַרְאָשָׁזָן הוּא
סֹוֹה, שְׁהָאָמֹנוֹה הַעֲלוֹוֹנָה תְּלִוָּה בַּיּוֹתָר
הָהָוָא, וּמִשּׁוּם כֵּה (תהלים צ) וַיְהִי נָעַם הָ
אֱלֹהֵינוּ עַלְלֵינוּ, וּכְתוּב (שם כ) לְחֻזּוֹת בְּנָעַם

אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, יִפְיוּ שֶׁל יַעֲקֹב וְתִיהְיָ
שְׁהָוָא יִפְיוּ שֶׁל אָדָם אֵיךְ אָפְשָׁר? וְהָרִי
שְׁנִינָוּ, תִּפְוֹחַ עַקְבָוּ שֶׁל אָדָם הַרְאָשָׁזָן
מִכְּהָה גָּלְגָל חָמָה, וְאֵם תָּאָמֵר שְׁבָךְ הָיָה
יַעֲקֹב? אָמֵר לוּ רַבִּי אַלְעָזָר, וְדָא שְׁבָךְ

וַיְרָא אֶת רִיחַ בְּגִדֵּיו וַיַּבְרֹכֵהוּ. תֵּא חַזֵּי, וַיְרָא אֶת
רִיחַ הַבְּגִדִים לֹא בְתִיב, אֲלֹא רִיחַ בְּגִדֵי. בָמָה
דָאָת אָמֵר, (תְּהִלִים קד) עוֹטָה אֹור בְשָׁלְמָה נוֹטָה שְׁמִים
בְּיַרְיעָה. דָבָר אַחֲר (נ"א רא הוּא) וַיְרָא אֶת רִיחַ בְּגִדֵי
וַיַּבְרֹכֵהוּ. דָבִינוּ דָאַלְבִישׁ לוֹז יַעֲקֹב, סְלִיקָוּ רִיחַין
בְּהַחְיָה שְׁעַתָּא, וַעֲד דָלָא אַרְח (דָאָרָה) רִיחַין דָלְבוֹשִׁיה,
לֹא בְּרֻכִיה, דָהָא כְּדִין (לֹא) יָדָע דָאַתָּחֵי הוּא
לְאַתְּבָרְבָא, דָאֵי לֹא אַתָּחֵי לְאַתְּבָרְבָא, לֹא סְלִיקָוּ בֶל
הַגִּי רִיחַין קְדִישָׁין בְּחַדִיה, הָרָא הוּא דְבִתִיב וַיְרָא אֶת
רִיחַ בְּגִדֵי וַיַּבְרֹכֵהוּ.

וַיֹּאמֶר רְאֵה רִיחָה בְּנֵי כְּרִיתָה שָׁדָה אֲשֶׁר בָּרְכוֹ יְהִי.
 (בראשית כז) **וַיֹּאמֶר**, מֶלֶת סְתִים הַזֹּא. אַתָּה
דָּמְרֵי שְׁבִינְתָּא הָוֹת, וְאַתָּה **דָּמְרֵי יִצְחָק** הָוֹת. כְּרִיתָה
שָׁדָה אֲשֶׁר בָּרְכוֹ יְהִי, מְאֹן **שָׁדָה**, דָא **שָׁדָה** דְתִפְוחִים.

לשון הקודש

שלא היה נטהרתו את ריח לבושו לא ברך אותו, שחריר או ולא ידע שהוא ראוי להתרך. שאמ לא ראוי להתרך, לא כי עולים כל הריחות הקדושים הלו עמו. וזה שבתו וירח את ריח בגדיו ויברכהו. ויאמר ראה ריח בני בריח שדה אשר ברכו ה. ויאמר – דבר נסתר הוא. יש אומרים שהיתה השכינה, ויש אומרים יעקב, העלי ריחות באורה השעה. ועוד זה. וזה ודי יפי של יעקב, והכל הוא סוד עליון.

שְׁדָה דְּאַבְּהֹן עַלְאִין (ח'מ"ד) סְמִיכוֹ לֵיה וּמְתֻקְנִין לֵיה.
וַיִּתְּנוּ לְךָ הָאֱלֹהִים מַטֵּל הַשָּׁמִים וּמְשֶׁמֶן הָאָרֶץ וּרְבָּ
דָּגָן וְתִירּוֹשׁ. אָמַר רַבִּי אָבָא, הָאֵי קָרָא
אוֹקְמוֹדָה, אָבָל (פֶּתַח רַבִּי אָבָא וְאָמַר) **תָּא חִזְיָה,** (טהילים קכ) שִׁיר
הַמְּעֻלוֹת אֶל יְהוָה בְּצִרְתָּה לֵי קָרָאתִי וַיַּעֲנָנִי. בִּמְהָ שִׁירֵין
וַתִּשְׁבַּחַן אָמַר דָּוִד מִלְּבָא קָמִי קָדְשָׂא בְּרִיךְ הוּא,
וּכְלָא בְּגִין לְאַתְקָנָא דָּרְגִּיה וְלִמְעַבְדָ לֵיה שָׁמָא, בִּמְהָ
דָּאָתָ אָמַר, (שמואל ב' ח) **וַיַּעֲשֵׂה** דָוִד שִׁם, **וְשִׁירָתָא דָא אָמַר**
(ס"א ל"ג ל"ה) **כִּד חַמָּא עַזְבָּא דָא לִיעַקְבָּ** (ס"א ר'יעקב).

רַבִּי אַלְעֹזֶר אָמַר, **יעַקְבָּ** אָמַר **שִׁירָתָא דָא** (ד'ה'א),
בְּשִׁיעַתָּא דָא אָמַר לֵיה אָבָוי, (בראשית כז) **גַּשְׁה** נָא
וְאַמְשָׁךְ בְּנֵי הַאֲתָה זֶה בְּנֵי עָשָׂו אָם לֹא, **כְּדִין** (ד"א
בְּנֵי) **דְּהֹהָה** (ח'ה) (דף קמג ע"א) **יעַקְבָּ בְּעָקוּ סָגִי**, **דְּדַחְיל**

לשון הקודש

ברוך הוא, והכל בди להתקין את
שִׁיצְחָק היה. ברית **שְׁדָה** אשר ברכו ה'
מֵהַשְׁדָּה? זה **שְׁדָה** התפוחים, **הַשְׁדָּה**
שְׁהָאָבוֹת ה

- הָעָלִיוֹנִים
- וְחוֹמְרוֹת
- סְמִכִּים

אוֹתוֹ ו**מְתֻקְנִים** אותן.

וַיִּתְּנוּ לְךָ הָאֱלֹהִים מַטֵּל הַשָּׁמִים וּמְשֶׁמֶן
הָאָרֶץ וּרְבָּ דָּגָן וְתִירּוֹשׁ. אָמַר רַבִּי אָבָא,
הַפְּסָוק הַזֶּה בְּאַרְוֹהוּ, אָבָל וּפֶתַח רַבִּי אָבָא
וְאָמַרְנוּ בא ראה, **שִׁיר** **הַמְּעֻלוֹת** אֶל ה'
בְּצִרְתָּה לֵי קָרָאתִי וַיַּעֲנָנִי. בִּמְהָ שִׁירֹות
וְתִשְׁבַּחַת אָמַר דָוִד הַפְּלָךְ לְפָנֵי הַקָּדוֹשָׁ

הָאָבָוִי יְדֻעַ לֵיה וְאֲשֶׁתְמֹדֵע קְמִיה. מֵה בְּתִיב, (בראשית כז) וְלֹא הַכִּירוּ בַּי הִיוּ יְדַיּוּ בַּיְדֵי עָשָׂו אֲחֵיכֶם שְׁעִירֹות וַיַּבְרְכָהוּ. בְּדַין אָמַר, (תהלים קכ) אֶל יְיָ בְּצִרְתָּה לֵי קְרָאתִי וַיַּעֲנָנִי.

יְיָ הַצִּילָה נְפֵשִׁי מִשְׁפַת שְׁקָר מִלְשֹׁן רַמִּיה, (שם) דָא הוּא דְרָגָא דְעָשָׂו שְׁרִיא בֵּיה, דָא יְהוּ שְׁפַת שְׁקָר (ס"א מה הוּא). שְׁפַת שְׁקָר, בְּשַׁעַתָּא דָאִיתִי הַהוּא חַוִּיא לוֹוטִין עַל עַלְמָא, וּבְחַפִימָו וּבְעַקִימָו אִיתִי לוֹוטִין, דָא תְלִטִיא עַלְמָא.

תָא חַוִי, בְּשַׁעַתָּא דָאִמְרַי יְצָחָק לְעָשָׂו, (בראשית כז) יָצָא הַשְּׁדָה וַצְוָדָה לֵי צִידָה, בְּה"א, וְאוֹקְמוֹה. וְנִפְקַע עָשָׂו בְּגִינִי דִיתְבָּרֶךָ מִיְצָחָק, דָקָאִמְרַי לֵיה, (בראשית כז) וְאַבְרָכָבָה לְפִנֵי יְיָ, דָאֶלוּ אִמְרַי וְאַבְרָכָבָה וְלֹא יִתְיר, יְאֹתָה. בִּין דָאִמְרַי לְפִנֵי יְיָ, בְּהַהִיא שַׁעַתָּא אָזְדַעַע כְּרָסִי יָקְרָא דָקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אָמָרָה, וְמֵה דִיפּוֹק

לשון הקודש

לְפִנֵי. מֵה בְּתוּב? וְלֹא הַכִּירוּ בַי הִי יְדַיּוּ בַיְדֵי עָשָׂו אֲחֵיכֶם שְׁעִירֹות וַיַּבְרְכָהוּ. אָנוּ אִמְרַי, אֶל ה' בְּצִרְתָּה לֵי קְרָאתִי וַיַּעֲנָנִי. ה' הַצִּילָה נְפֵשִׁי מִשְׁפַת שְׁקָר מִלְשֹׁן רַמִּיה. וּוּהֵי הַדְּרָגָה שְׁעָשָׂו שְׁרִיא בֵּיה, שְׁהִיא שְׁפַת הַשְּׁקָר וְמֵה הוּא. שְׁפַת שְׁקָר, בְּשַׁעַתָּא שְׁהִבְיא אֶתְהָנֵח קְלָלוֹת עַל הַעוֹלָם, וּבְהַתְחַפְמוֹת וּבְעַקְמִימּוֹת הַבְיאָה

חוּיא מַאיָּוְן לֹוְטִין, וַיֵּשֶׁתָּאַר יַעֲקֹב בָּהוּ.

בָּהָהִיא שְׁעַתָּא, אָזְדָּמָן מִיכָּאֵל וְאַתָּא קְמִיה דִיעָקְבָּ,
וַשְּׁכִינָתָא בְּהַדִּיה, וַיַּדַּע יִצְחָק, וְחַמָּא לְגַנְן
עַדְן בְּהַדִּיה דִיעָקְבָּ, וַבְּרִכֵּיה קְמִיה. וּבְדַעַל עַשְׂוֹ,
עַל בְּהַדִּיה גִּיהְנָם. וְעַל דָא (בראשית כז) וַיַּחֲרֹד יִצְחָק
חַרְדָה גְדוֹלָה עַד מָאָה, דְחַשֵּׁב דְלָא הָווּ עַשְׂוֹ בְּהַהְוָא
סְטוּרָא, פִּתְחָה וְאָמָר, (בראשית כז) וְאַבְרָכָהוּ גַם בָּרוּךְ יְהִיָּה.

בְּגַיְן בָּהִ, אָזְדָּמָן יַעֲקֹב בְּהַכְּמַתָּא וּבְעַקְיָמוּ דָאִירִיִּ
בְּרַכָּאָן עַלְיָה דִיעָקְבָּ דָאִיהוּ בְגַוְונָא דָאָרָם
הַרְאָשָׁוֹן, וְאַתְגַּטְלוּ מִהְהָוָא חַוְיא דָאִיהוּ שְׁפַת שָׁקָר.
דְכַמָּה שָׁקָרָא אָמָר, וְכַמָּה מַלְיִי דְשָׁקָרָא עַבְרָ, בְּגַיְן
לְאַטְעָאָה וְלְאִירָאָה לֹוְטִין עַל עַלְמָא. בְּגַיְן בָּהִ,
אַתָּא יַעֲקֹב בְּהַכְּמָה וְאַטְעַי לְאָבוֹי, בְּגַיְן לְאִירָאָה
בְּרַכָּאָן עַל עַלְמָא, וְלַגְטָלָא מְגִיה מַה דְמַנְעַ מַעַלְמָא,

לשון הקודש

משום בָּהִ הזָּמָן יַעֲקֹב בְּהַכְּמָה
 ובְּעַקְמָמוּיות שְׁהָבֵיא בְּרֻכּוֹת עַל יַעֲקֹב,
 שְׁהָוָא בָּמו אָרָם הַרְאָשָׁוֹן, וְנַגְטָלָו
 מְאוֹתוֹ הַנְּחַשׁ, שְׁהָוָא שְׁפַת שָׁקָר.
 שְׁבַפְתָה שָׁקָר אָמָר, וְכַמָּה דְבָרֵי שָׁקָר
 עַשְׂה בְּרִי לְהַטּוֹת וְלְהַבֵּיא קָלּוֹת עַל
 הָעוֹלָם. משומ בָּהִ בא יַעֲקֹב בְּהַכְּמָה
 וְהַטּוֹת אַת אָבוֹי, בְּרִי לְהַבֵּיא בְּרֻכּוֹת
 עַל הָעוֹלָם וְלַטְלֵל מַטְנוֹ מַה שְׁמַנְעַ מִן
 הוּא. אָמָר, וְמַה שִׁיצֵּא נָחֵש מֵאָוֹתָן
 הַקְּלּוֹת וַיֵּשֶׁר יַעֲקֹב.

בָּשְׁעָה הַהִיא הַזָּמָן מִיכָּאֵל, וּבָא לְפִנֵּי
יַעֲקֹב וְהַשְּׁבִינָה עַפְוָה. וַיַּדַּע יִצְחָק, וְרָאָה
אֶת גַּן עַדְן עַם יַעֲקֹב וּבְרַכּוֹ לְפִנֵּיו.
וְכַשְׁנָכְנָס עַשְׂוֹ, נִבְנָס עַמּוּ גִּיהְנָם, וְעַל בַּן
וַיַּחֲרֹד יִצְחָק חַרְדָה גְדוֹלָה עַד מָאָה,
שְׁחַשֵּׁב שְׁעַשְׂוֹ לְאַחִיה בָּצֶד הַהְוָא. פִּתְחָה
וְאַבְרָכָהוּ גַם בָּרוּךְ יְהִי.

ומדה לקלָל מְדֵה הַזֶּה. ועל דָא בְּתִיב, (תהלים קט) וַיַּאֲהַב קָلָלה וַתְּבוֹא אֵלָיו וְלֹא חָפֵץ בְּבָרְכָה וַתַּרְחַק מִמְּנוּ. עֲלִיה בְּתִיב, (בראשית ג) אָרוֹר אַתָּה מִבֵּל הַבְּהִמָּה וּמִבֵּל חַית הַשְׁׂדָה. וַאֲשַׁתָּא רֵבֵה לְדָרֵי דָרֵין, וַאֲתָא יַעֲקֹב וַגְּטִיל מַעַיָּה בְּרָכָאן.

וּמָן יוּמְיוּ דָאָדָם, אָזְדָמָן יַעֲקֹב לְגַטְלָא מִהְהִיא חִיּוֹיא, כָּל הַגַּי בְּרָכָאן, וַאֲשַׁתָּא רֵא אֵינוֹ בְּלֹוֹטִין וְלֹא נַפְקֵח מַעַיָּהוּ. וְדוֹד אָמֵר בְּרוּתָה קָדְשָׁא, (תהלים קט) מָה יִתְהַנֵּן לְךָ וְמָה יוֹסִיף לְךָ לְשׁוֹן רַמְּדָה חַצִּי גְּבּוּר שְׁנָנוֹגִים. מָה אִיכְפָּת לֵיהּ לְהַחְזָא חִוְיא בִּישָׁא, דָאִירִתִי לְלוֹוֹטִין עַל עַלְמָא. כִּמָה דָאָמָרוּ, נַחַשׁ נַזְשָׁךְ וּמִמִּיתָה, וַלִּית לֵיהּ הַנְּאָה מַגִּיהָ.

לְשׁוֹן רַמְּדָה, דָרְמִי לֵיהּ לְאָדָם וְלְאִתִּתיָה, וְאִירִתִי בִּישָׁא עֲלִיהּ וְעַל עַלְמָא. לְבַתֵּר אַתָּה יַעֲקֹב,

לשון הקודש

הָעוֹלָם. וַמְדָה בְּגַנְגֵד מְדֵה הַיִתָה, וְעַל בָּן הַלְלוֹג, וְהָוָא נְשָׁאָר עִם קָלְלוֹת וְלֹא יָצָא בְּרֻוב (תהלים קט) וַיַּאֲהַב קָלָלה וַתְּבוֹא אֵלָיו וְלֹא חָפֵץ בְּבָרְכָה וַתַּרְחַק מִמְּנוּ. עַלְיוֹ כְּתוּב (בראשית ג) אָרוֹר אַתָּה מִבֵּל הַבְּהִמָּה הַנְּחַשׁ הַרְעָשָׁה שְׁהָבֵיא קָלְלוֹת עַל הָעוֹלָם, כְּמוֹ שָׁאָמָרוּ, נַחַשׁ נַזְשָׁךְ וּמִמִּיתָה, וְאַיִן לוּ מִמִּימֵי שֶׁל אָדָם הַרְאָשׁוֹן נַזְעֵד יַעֲקֹב לְטַל מְהֻנָּחָשׁ הַהְוָא אֶת אָדָם וַאֲשָׁתוּ לְשׁוֹן רַמְּדָה - שְׁרָפָה אֶת אָדָם וַאֲשָׁתוּ

ונטיל מדיליה כל אינון ברכאן. חצי גבור שנוגנים, דא עשו דנטר דבבו (נ"א דאנועם) ליעקב על אינון ברכאן, כמה דאת אמר, (בראשית כז) וישטם עשו את יעקב על הברכה וגוי. (ד"א לענ"ה א ח'ז)

ויתן לך האלים מTEL השמים ומשמי הארץ, הוא מלילה ומתחא בחבורה הארץ. ורוב דגן ותירוש, הוא אוקמונה. אבל בדתיב, (תהלים לו) ולא ראיתי צדיק נעוז וירעו מבקש לחם. תא ח'ז, (שם) נער היהתי וגוי ואוקמונה, האי קרא שרו של עולם אמרו וכו'. ובגין לכך אמר ורוב דגן ותירוש.

יעבדיך עמים וישתחוו לך לאומים, בזמנא דשליט שלמה מלך בירושלם, בדתיב, (דברי הימים ב ט) וכל מלכי הארץ וגוי מביאים איש מנהתו וגוי. (בראשית כז) וישתחוו לך לאומים, בזמנא

לשון הקידש

אבל בכתוב ולא ראיתי צדיק נעזב וירעו מבקש לחם. בא ראה, נער היהתי וגוי, ובארוחה - הפסוק הזה אמר אותו שרו של עולם וכו'. ומשום לכך אמר ורבי דגן ותירוש. והביא רע עלייו ועל העולמות. אחר לכך בא יעקב ונintel משלו את כל אוותם הברכות. חצי גבור שנוגנים - זה עשו שומר שנאה ושהפהחידן ליעקב על אותן הברכות, כמו שנאמר וישטם עשו את יעקב על הברכה וגוי. ובא ראה.

ויתן לך האלים מTEL השמים ומשמי הארץ - הנגה מלמעלה ומפתחה בחבורה. ורבי דגן ותירוש - הנגה פרשיות, אחד.